

عنوان مقاله:

مدیریت دانش زیست محیطی: یک توانمندساز توسعه بلندمدت گردشگری

محل انتشار:

کنگره بین المللی توانمندسازی جامعه در حوزه مدیریت، اقتصاد، کارآفرینی و مهندسی فرهنگی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

نسترن پویان زاده - دانشجوی دکترای مدیریت گردشگری، دانشگاه علامه طباطبایی

شمس السادات زاهدی - استاد و عضو هیئت علمی دانشگاه علامه طباطبایی

خلاصه مقاله:

مهم ترین هدف به کارگیری مدیریت دانش در انواع سازمان ها، انطباق سریع با تغییرات محیط پیرامون به منظور ارتقای کارایی و سودآوری بیشتر می باشد. طبق مطالعه ادبیات تحقیق، نیاز به یک مدل مدیریت دانش در گردشگری به ویژه در سازمان هایی که در محیط در حال تغییر فعالیت می کنند، وجود دارد که خلق دانش را حمایت کند و منجر به توسعه بلند مدت شود. اجتماعی کردن، برونی سازی، ترکیب و درونی سازی، فرآیندهای کلیدی برای ایجاد دانشی هستند که سازمان ها را برای پرداختن به چالش های زیست محیطی توانمند می سازد. این مقاله ارتباط و اهمیت مدل SECI را بعنوان یک توانمند ساز برای فرایندهای استفاده مجدد و به روزرسانی دانش زیست محیطی سازمان بررسی می کند. همچنین به بررسی رابطه دانش زیست محیطی در طی زمان و عملکرد سازمانی پرداخته است.

کلمات کلیدی:

مدیریت دانش زیست محیطی، مدل SECI، صنعت گردشگری، عملکرد سازمانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/565977>

